

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Ons kenmerk

398014

Kopie aan

Directie Voorlichting

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Datum 27 juni 2013
Onderwerp Reactie Minister van Veiligheid en Justitie op vragen vaste
Kamercommissie van VenJ n.a.v. Rapport Referentiekader geldboetes.

Hierbij doe ik u toekomen mijn reactie op vragen en opmerkingen van de vaste Kamercommissie van Veiligheid en Justitie naar aanleiding van het onderzoeksrapport "Referentiekader geldboetes, Verslag van een onderzoek naar de hoogte en wijze van berekening van geldboetes in het bestuursrecht en het strafrecht" (Kamerstuk 33 000-VI nr. 77) en de kabinetsnota over de uitgangspunten bij de keuze van een sanctiestelsel- onderzoek Referentiekader geldboetes (Kamerstuk 33 000-VI nr.80).

1. Belangrijkste conclusies en aanbevelingen uit het onderzoek referentiekaders geldboetes.

Vraag SP-fractie

De leden van de SP-fractie merken op dat de beleidsreactie voornamelijk voorstellen bevat gericht op de toekomst en geen voorstellen om bepaalde ongerechtvaardigde verschillen weg te nemen. De betreffende leden vragen zich af waarom dit niet meer wenselijk wordt beschouwd.

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

Het in de beleidsreactie aangekondigde richtinggevend kader voor de bepaling van de hoogte van de bestuurlijke boetes beoogt door middel van voorbeelden steun te geven bij de bepaling van de hoogte en vormgeving van de sanctie. Dat betreft nieuwe boetestelsels maar kan ook een rol spelen bij de heroverweging van wijziging van bestaande stelsels. Het is overigens niet de bedoeling dat bestaande bestuurlijke boeten als zodanig worden heroverwogen.

Vraag VVD-fractie

De leden van de VVD steunen de in de beleidsreactie verwoorde ruimte voor differentiatie en diversiteit. Zij merken op, dat het rapport spreekt van willekeur bij de verschillen in boetehogtes in het bestuursrecht en strafrecht en vragen een reactie van de minister van Veiligheid en Justitie op deze kwalificatie.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

Het rapport schetst een algemeen beeld van de bestraffende rechtshandhaving voor het ordeningsrecht als een van grote verscheidenheid en verbindt hieraan de kwalificatie "willekeur". De koppeling van verscheidenheid aan de kwalificatie "willekeur" doet onvoldoende recht aan het gegeven dat veel van de verschillen die tussen boetestelsels kunnen worden geconstateerd, voortkomen uit wezenlijk verschillende contexten waarin die stelsels functioneren. Zoals in het rapport is te lezen kunnen bijzondere kenmerken van die context gevolgen hebben voor de keuzes die de wetgever of de beleidsmaker maken ten aanzien van boetehogte en boetevormgeving. In dit licht onderstreept het kabinet in zijn beleidsreactie het belang van motivering van de keuzes, opdat deze begrijpelijk en toetsbaar worden.

2. Uniformiteit en diversiteit

Vraag VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie vragen naar de motie-Van der Staaij c.s. van 25 november 2010 (Kamerstuk 32 500-VI, nr. 41), waarin de regering wordt verzocht bij de verhoging van de tarieven voor verkeersboetes mede te kijken naar de hufferigheid in het verkeer. Welke gevolgen heeft deze motie gehad? Hoe beoordeelt de minister die gevolgen?

De leden menen dat het voor degene die beboet wordt duidelijk moet zijn dat er een relatie is tussen de ernst en de gevaarstelling van de gedraging en de hoogte van de boete en dat er op dit punt verbetering in het stelsel van verkeersboetes mogelijk is.

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

Voor degene die beboet wordt dient duidelijk te zijn dat er een relatie is tussen de ernst van de gevaarstelling van de gedraging en de hoogte van de boete. Sinds 2005 is de hoogte van verkeersboetes ingekaderd in het zogeheten Tarievenhuis van het openbaar ministerie. Met dit Tarievenhuis is een beoordelingskader ingevoerd waarmee de aan gedragingen gekoppelde tarieven op een eenvoudige en uniforme wijze door middel van een aantal criteria worden vastgesteld. Dit

beoordelingskader zorgt ervoor dat er vaste verhoudingen bestaan tussen de sancties voor de verschillende strafbare gedragingen. Overtredingen zijn in het kader ingedeeld in verschillende rubrieken waarbij het motto geldt: hoe gevaarlijker, hoe duurder. Specifieke weegfactoren zorgen er bovendien voor dat overtredingen op gevaarlijke plekken of overtredingen die worden begaan met bijvoorbeeld grotere voertuigen, extra zwaar worden bestraft.

Ter uitvoering van de motie Van der Staaij c.s. is er bij de invulling van de verhoging van de verkeersboetes per 1 januari 2012 nadrukkelijk gekozen voor gerichte boeteverhogingen voor in het bijzonder asociale en gevaarlijke verkeersovertredingen. Te denken valt aan het niet voor laten gaan van een voetganger op het zebrapad of het negeren van stoptekens gegeven door de politie. Verder zijn specifiek de boetebedragen voor snelheidsovertredingen van meer dan 10 km/u en de snelheidsovertredingen in woonwijken verhoogd. Tot slot is naar aanleiding van deze motie de algemene boeteverhoging per 1 januari 2012 gematigd tot 15 procent. Aanvankelijk was voor 2012 een algehele verhoging van 20 procent voorzien.

Zie voor de volledige toelichting over de uitvoering van de motie Van der Staaij c.s. mijn brief aan uw Kamer van 2 september 2011 (Kamerstukken II 2010/11, 29398, nr. 285) en de nota van toelichting bij het Besluit van 15 december 2011 tot wijziging van de bijlage, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften alsmede de bijlage bij het Besluit OM-afdoening onderscheidenlijk het Transactiebesluit 1994 in verband met onder meer een verhoging van de tarieven (Staatsblad 2011, nr. 630).

Met het hanteren van het beoordelingskader Tarievenhuis en de wijze waarop uitvoering is gegeven aan de motie Van der Staaij c.s. komt de relatie tussen de gevaarzetting en de hoogte van de boete in het huidige stelsel van de verkeersboetes voldoende tot uiting.

Deze relatie is bijvoorbeeld duidelijk zichtbaar bij snelheidsovertredingen. Naarmate de overschrijding van de maximumsnelheid groter is, is ook de boete hoger. Ook worden geconstateerde snelheidsovertredingen bij wegwerkzaamheden of binnen de bebouwde kom strenger bestraft dan overtredingen op een andere weg. Daarnaast komt ook tussen de verschillende soorten gedragingen de mate van gevaarzetting tot uiting in de hoogte van de boete. Zo valt de boete voor fout parkeren in de lichtere categorie van €90,- terwijl een boete voor het met een auto niet stoppen voor een rood licht in de zwaardere categorie van €220,- is ingedeeld. Bovendien wordt nu een aantal asociale en gevaarlijke verkeersovertredingen extra streng bestraft.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

De leden van de SP-fractie wijzen als voorbeeld van niet goed uit te leggen verschillen in boetehogtes, op de breed levende onvrede over de te hoge verkeersboetes. Niet alleen burgers, maar ook de meeste agenten vinden deze boetes veel te hoog. Deze boetes zijn de laatste jaren alleen maar verder gestegen zonder dat daarvoor een aanwijsbare reden of goede verklaring was. Het gebruikte argument was, dat de inkomsten uit geldboetes verder verhoogd moesten worden. De leden vragen of de minister erkent dat er met name bij boetes voor verkeersovertredingen, naar de genoemde factoren die van belang zijn voor het bepalen van de hoogte van de boetes (aard van de overtreding, aard van de overtreder, behaald profijt, recidive) niet of nauwelijks is gekeken. Zij vragen de minister deze factoren te betrekken bij toekomstige vaststelling van geldboetes voor verkeersovertredingen en bij herziening van huidige geldboetes.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

Antwoord minister van veiligheid en Justitie

De verhoging van de verkeersboetes in de afgelopen jaren is ingegeven door meerdere factoren en niet enkel ingezet voor het verhogen van de inkomsten. Het leidende uitgangspunt bij de verschillende verhogingen is het bevorderen van de verkeersveiligheid en het verbeteren van de naleving van de regels.

Vooropgesteld dient te worden dat juist de verhoging van de pakkans in combinatie met de verhoging van de verkeersboetes ten goede komt aan de verkeersveiligheid. Overtreders worden door de zwaardere sanctionering geconfronteerd met hogere boetes, terwijl men deze kosten ook kan vermijden door de regels na te leven. Het effect op de naleving wordt bevorderd doordat de (gepercipieerde) pakkans bij verkeersovertredingen relatief hoog is.

Een bijkomende reden is, zoals aangegeven aan de Kamer (zie ook de nota van toelichting Staatsblad 2011, nr. 630) dat de financiële opbrengsten substantieel achterblijven bij de daarvoor opgestelde ramingen, terwijl het aantal verkeersovertredingen hoog blijft.

De in de beleidsreactie genoemde factoren (aard van de overtreding, aard van de overtreder, het behaalde profijt en recidive) spelen een belangrijke rol bij het bepalen van de boetehogtes van verkeersovertredingen.

In het eerder genoemde Tarievenhuis wordt rekening gehouden met de aard van de overtreder. Een van de wegingsfactoren binnen dit beoordelingskader is het soort voertuig waarmee de overtreding wordt begaan. Zo bedraagt de boete voor het eerder aangehaalde voorbeeld voor het niet stoppen voor een rood verkeerslicht voor een bestuurder van een auto €220,- terwijl een voetganger voor dezelfde overtreding een boete van €65,- krijgt.

Zoals aangegeven bij de beantwoording van de vragen van de VVD-fractie zijn, naar aanleiding van de motie Van der Staaij c.s., bijzonder grove en gevaarlijke verkeersovertredingen gericht verhoogd, zodat het boetebedrag in verhouding staat met de aard van de overtreding.

Dat in de huidige systematiek rekening wordt gehouden met de aard van de overtreding, blijkt daarnaast uit het feit dat een aantal zwaardere verkeersovertredingen niet via de Wet Mulder wordt afgedaan, maar dat deze onder de werking van het strafrecht vallen. Voorbeelden hiervan zijn het rijden onder invloed van alcohol of het besturen van een motorrijtuig terwijl men een ontzegging van de rijbevoegdheid heeft opgelegd gekregen. Voor deze strafbare feiten hanteert het openbaar ministerie specifieke recidiveregelingen waarbij boetes naarmate de verkeersovertreding vaker is gepleegd, hoger worden en het rijbewijs kan worden ingenomen. Overtredingen binnen de Wet Mulder kennen geen recidiveregeling. Wel wordt het, conform toezegging aan de Tweede Kamer, in de toekomst mogelijk dat personen die binnen een jaar zeer veel verkeersovertredingen begaan, niet alleen met een standaardgeldboete worden bestraft. Zie hiervoor mijn brief van 25 oktober 2012 over de aanpak van veelplegers in het verkeer (Kamerstukken II, 29398, nr. 342).

Gelet op het hiervoor genoemde bestaat niet het voornemen de huidige verkeersboetes te herzien. Zoals eerder aangegeven zorgt de combinatie van hoge boetes en een hoge pakkans er voor dat verkeersdeelnemers zich beter aan de regels houden. Daarnaast wordt in de huidige systematiek rekening gehouden met de verschillende door de leden van de SP-fractie genoemde factoren. Thans is niet te voorzien of op enig moment in de huidige kabinetsperiode, naast de jaarlijkse indexering van de tarieven op basis van de consumentenprijsindex, een beleidsmatige verhoging van de tarieven nodig is. Dat hangt af van de combinatie van factoren die van invloed zijn op de naleving van de verkeersnormen en de ontwikkelingen van de inkomsten daaruit. Zoals eerder toegezegd tijdens het Mondeling Overleg met de Vaste Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie van de Eerste Kamer zal, wanneer het kabinet voornemens is om een beleidsmatige verhoging van de verkeersboetes door te voeren, eerst het effect van die verhoging op de verkeersveiligheid en op het gedrag van de agent worden onderzocht.

Vragen D66-fractie

De leden van de D66-fractie delen de mening dat er ruimte dient te zijn voor differentiatie en diversiteit in het sanctiestelsel. Zij vragen zich af welke ruimte voor meer eenheid concreet wordt gezien. De leden wijzen daarbij op de door de onderzoekers geconstateerde verschillen die voortkomen uit de diverse contexten waarin boetestelsels moeten

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

functioneren. De leden vragen of die eenheid alleen ten aanzien van nieuwe wetgeving of ook ten aanzien van bestaande wetgeving, bijvoorbeeld de verkeersboetes wordt opgepakt.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

Zoals hiervoor reeds in antwoord op de vraag van de leden van de SP-fractie is aangegeven, is het in de beleidsreactie aangekondigde richtinggevend kader voor de bepaling van de hoogte van de bestuurlijke boete bedoeld voor nieuwe boetestelsels en voor grote stelselwijzigingen in een bestaand stelsel. De bestaande verkeersboetes zullen in dit verband om die reden niet worden herzien. Goede onderbouwing van keuzes, een checklist met voorbeelden van boetehogtes naar overtreding en wetsfamilie en waar mogelijk, afstemming op boetecategorieën van artikel 23 Wetboek van Strafrecht, kunnen leiden tot meer eenheid in de hoogte van boetes op het terrein van strafrecht en bestuursrecht.

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

3. Referentiekader voor de hoogte van boetes

Vraag VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie vragen naar de stand van zaken met betrekking tot de voorbereiding van het wetsvoorstel dat voorziet in de mogelijkheid onder omstandigheden hogere boetes op te leggen dan de hoogste boetes uit de zesde categorie.

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

In antwoord op de vraag van de leden van de VVD-fractie naar de stand van zaken met betrekking tot het wetsvoorstel dat voorziet in de mogelijkheid om onder omstandigheden hogere boetes op te leggen dan de hoogste boetes uit de zesde categorie, kan worden opgemerkt dat de daartoe strekkende wijziging is opgenomen in het wetsvoorstel verruiming mogelijkheden bestrijding financieel-economische criminaliteit, waarover de afdeling Advisering van de Raad van State onlangs advies heeft uitgebracht. Het kabinet streeft ernaar dit wetsvoorstel nog voor de zomer bij de Tweede Kamer in te dienen.

Vragen PVV-fractie

De leden van de PVV-fractie constateren dat een geldboete kan worden opgelegd tot ten hoogste het bedrag dat gelijk is aan 10 procent van de omzet van een rechtspersoon. Zij vragen of dit percentage is gekozen om aan te sluiten bij artikel 57 van de Mededingingswet of dat er andere redenen aan die keuze ten grondslag liggen.

De leden van de PVV-fractie refereren verder aan de aanbeveling om te onderzoeken of het wenselijk is te voorzien in een wettelijke grondslag voor lagere regelgeving waarin (in ieder geval) het opleggen van geldboetes nader genormeerd kan worden. Ook vragen zij of de aanbeveling dat recidive binnen twee jaar na het onherroepelijk worden van een eerder boetebesluit, leidt tot een boeteverhoging van 50%, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

De in het wetsvoorstel opgenomen voorziening tot flexibilisering van het boeteplafond van de zesde boetecategorie van artikel 23 WvSr betreft een effectieve, afgewogen modaliteit om uitvoering te geven aan het voornemen van het kabinet te voorzien in voldoende mogelijkheden voor adequate bestraffing van rechtspersonen. Deze sluit aan bij artikel 57 van de Mededingingswet en tevens bij de keuze die in andere Europese landen en in EU-regelgeving wordt gemaakt. Deze modaliteit waarin wordt aangeknoopt bij een percentage van de jaaromzet van de onderneming is in de opvatting van het kabinet verkiesbaar boven andere alternatieven, zoals die van een vaste zeer hoge of zelfs in hoogte onbeperkte geldboete, of aansluiting bij het te behalen voordeel (hetgeen per geval een uitgebreide berekening van dit voordeel zou vereisen door het openbaar ministerie en de rechter).

Het kabinet ziet geen aanleiding naast de huidige rechtsinstrumenten die sturing geven of kunnen geven aan de straftoemeting, de totstandkoming van aanvullende voorzieningen te bevorderen. Bevindingen uit het onderzoek noch andere signalen uit de praktijk wijzen in de richting dat aan nadere normering via andere instrumenten behoefte bestaat.

Strafvorderingsrichtlijnen kenmerken zich doordat zij zich in het bijzonder richten tot de leden van het openbaar ministerie. Op die manier beogen zij een bijdrage te leveren aan een consistente bestraffing. De rechter is niet gebonden aan de eis van het openbaar ministerie, maar houdt daarmee over het algemeen wel zorgvuldig rekening. Verder wordt binnen de zittende magistratuur gewerkt met landelijke oriëntatiepunten voor de straftoemeting. Het gaat hier om vormen van zelfbinding.

De aanbeveling van de onderzoekers op het terrein van het bestuursrecht met betrekking tot recidive als strafmaatbepalende factor in de bijzondere wetgeving wordt meegenomen op de niveau's van de Aanwijzingen voor de regelgeving en de in het Integraal afwegingskader op te nemen checklist. Bij de Aanwijzingen voor de regelgeving gaat het om de keuzemogelijkheden die de wetgever heeft bij bepalen van een wettelijk maximum voor een bestuurlijke boete. In een aantal

bestaande bestuurlijke boetestelsels wordt voor recidive in de wet, een apart boetemaximum bepaald. Als voorbeeld van zo'n bepaling, waarin voor een verhoging van 50% is gekozen, kan worden gewezen op artikel 9.9a Wet studiefinanciering 2000 (misbruik uitwonendenbeurs). Bij de checklist gaat het om enige vormgevingsaspecten waarmee wetgevingsjuristen en beleidsmakers bij het uitwerken van een boetesystematiek in het bestuursrecht, in lagere regelgeving of in beleidsregels, te maken krijgen. In een aantal bestaande bestuurlijke boetestelsels wordt voor het opleggen van een boete in concreto gewerkt met boetenormbedragen en strafverhogende en -verlagende factoren. Recidive is één van de strafverhogende factoren.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

Vraag SP fractie

De leden van de SP-fractie vragen of het kader voor het bepalen van de boetehoogte en het criterium draagkracht als relevante afwegingsfactor ter vaststelling van de boetehoogte, het kabinet aanleiding geeft de wenselijkheid van inkomensafhankelijke geldboetes te bezien.

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

Het kader en de aandacht voor het criterium draagkracht vormen voor het kabinet geen aanleiding de wenselijkheid van inkomensafhankelijke geldboetes in overweging te nemen. Naar de mening van het kabinet functioneert het huidige in categorieën verdeelde stelsel van geldboetes naar wens als het gaat om de bestraffing van strafbare feiten gepleegd door natuurlijke personen. Het stelsel voorziet in voldoende mogelijkheden om in de strafwet door aanduiding van één van de boetecategorieën de ernst van een feit tot uitdrukking te brengen, terwijl het tegelijkertijd voor de rechter de passende bandbreedtes aangeeft waarbinnen hij een strafmaat kan bepalen die rekening houdt met de feiten en omstandigheden van het geval, de aansprakelijkheid van de dader en met diens draagkracht (vgl. ook artikel 24 WvSr). Daarbij zij opgemerkt dat de factor draagkracht een ruimere weging vraagt dan alleen de beoordeling van het inkomen van de veroordeelde. Omdat de grote vermogenspositie van sommige ondernemingen in de weg kan staan aan de effectiviteit van de geldboete als sanctie is, zoals reeds aangegeven, wetgeving in voorbereiding die het mogelijk maakt om in geval van zeer kapitaalkrachtige rechtspersonen, de hoogte van de maximale boete te relateren aan een percentage van de omzet van de desbetreffende onderneming. Maar ook ten dezen geldt dat niet gesproken kan worden van een vaste koppeling tussen inkomsten van de onderneming en hoogte van de desbetreffende boete. Van de introductie van een inkomensafhankelijk boete-instrument is derhalve, ook bij rechtspersonen, geen sprake. Van Scandinavische landen is bekend, zo kan worden geantwoord op de vraag van deze leden welke landen een stelsel van inkomensafhankelijke boetes voor

natuurlijke personen hebben, dat wordt gewerkt met dagboetes die zijn gerelateerd aan de hoogte van het inkomen van de overtreder. Er is geen materiaal beschikbaar waaruit blijkt hoe de ervaringen met deze stelsels zijn die zich overigens ook weer in verschillende varianten voordoen. Hierbij past daarnaast de kanttekening dat elk onderdeel van een vreemd rechtsstelsel product is van een specifieke historische evolutie. Een dergelijk onderdeel kan niet zonder meer worden overgenomen in het stelsel van een ander land dat een andere ontwikkeling heeft doorgemaakt. Zo'n rechtsstelsel moet in zijn geheel worden gezien.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

4. Keuze tussen strafrecht en bestuurlijke boete; de kabinetsnota uit 2008.

Vragen VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie vragen of de conclusie juist is dat de minister bestuursrechtelijk punitief optreden een goede ontlasting van het strafrecht vindt nu het strafrecht niet langer voldoende tegemoet kan komen aan opgaven op het terrein van de bestrijding van commune criminaliteit. De leden verwijzen in dit verband naar artikel 6 EVRM en vragen of het bestuursrecht in de toekomst vaker zal worden ingezet voor de bestrijding van criminaliteit.

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

Het sanctiebeleid kan worden beschouwd als het sluitstuk van het bredere handhavingbeleid. Het ministerie van Veiligheid en Justitie hanteert hierbij de nota Keuze Sanctiestelsels (Kamerstukken I 2008/09, 31700, VI, D). In de nota wordt aangegeven welke criteria van belang zijn voor de keuze tussen het strafrecht en bestuursrecht. Een belangrijke plaats is daarbij ingeruimd voor het onderscheid tussen de 'open' en de 'besloten' context.

Het criterium van de open of besloten context is geen strak keurslijf maar een vertrekpunt. Met het oog op de afweging die de wetgever moet maken bevat de nota vervolgens verschillende factoren ('wissels') die ertoe kunnen leiden dat toch wordt overgegaan op het andere (strafrechtelijke dan wel bestuursrechtelijke) spoor. Zulke factoren zijn onder andere de aard en ernst van het feit, bijzondere eisen aan de rechtseenheid en de organisatie van de handhaving op een bepaald terrein. Het is telkens een kwestie van systematiek hoe die andere factoren worden meegenomen.

5. Toezeggingen

Vraag D66 fractie

De leden vragen of het kabinet voornemens is in wetsvoorstellen expliciet te motiveren welke rol factoren als de aard van de overtreding, de aard van de overtreder, het behaalde profijt, herstel van gevolgen en recidive hebben gespeeld bij de bepaling van de boetehoogte?

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken

Datum
27 juni 2013

Ons kenmerk
398014

Antwoord minister van Veiligheid en Justitie

In de in voorbereiding zijnde wijziging van de Aanwijzingen voor de regelgeving zullen een aantal factoren worden opgenomen waarbij in ieder geval moet worden gelet bij het vaststellen van de maximale bestuurlijke boetehoogte, zoals:

- a. de aard en de ernst van de overtreding en het betrokken rechtsgoed;
- b. de aard van de persoon, in het bijzonder de vraag of overtreeders handelen als natuurlijke persoon of rechtspersoon dan wel privé of bedrijfsmatig;
- c. het met de overtreding te behalen profijt en de vraag of op andere wijze dan door de boete herstel van de gevolgen van de overtreding kan worden verkregen;
- d. de bijzondere kenmerken van het betrokken beleidsterrein en het wettelijk stelsel.

Het ligt voor de hand dat in de memorie van toelichting bij een wetsvoorstel bij de vraag wat een passend (effectief en afschrikwekkend) boetemaximum is, aandacht aan bovengenoemde factoren wordt geschonken.

De Minister van Veiligheid en Justitie,

I.W. Opstelten